

Discussienota Cultuur in de provincie

I. Inleiding en behandeldoel

Noord-Holland heeft een rijk cultureel landschap met internationaal gerenommeerde musea, festivals, historische erfgoedlocaties en een breed scala aan culturele instellingen. Cultuur verbindt, inspireert en vormt de kern van onze identiteit. Het stimuleert creativiteit, draagt bij aan economische ontwikkeling en versterkt maatschappelijk bewustzijn. Noord-Holland heeft een lange culturele geschiedenis en een divers aanbod aan kunst, erfgoed en culturele initiatieven. Van het Oorlogsmuseum in Medemblik tot theater De Vest in Alkmaar, van de fanfare in Den Helder tot het hiphop-initiatief in Hilversum; cultuur is overal en in vele vormen aanwezig. Cultuur draagt bij aan een provincie waar inwoners sociaal verbonden, gezond, gelukkig en zelfredzaam zijn.

Meerdere onderzoeken tonen bovendien de bredere relevantie van cultuur aan, zoals de positieve effecten op (mentale gezondheid)¹, sociale cohesie en onderwijsprestaties²³. Het stimuleert metacognitieve vaardigheden⁴, ondersteunt taalontwikkeling en draagt bij aan zelfsturing en sociaal vermogen bij kinderen⁵. Internationale studies laten zien dat cultuur niet alleen bijdraagt aan persoonlijke ontwikkeling, maar ook een krachtig middel is om de leefbaarheid van steden en dorpen te verbeteren door de aantrekkingskracht te verhogen. Daarnaast draagt cultuur bij aan het functioneren van democratische systemen door het bevorderen van mediawijsheid en informatievoorziening⁶.

En niet alleen de wetenschap heeft het grote belang van cultuur benadrukt. Het IPO heeft eerder aangegeven een brede maatschappelijke relevantie te zien voor de cultuursector:

‘Provincies zien ook kansen om cultuur maatschappelijk breed in te zetten, bijvoorbeeld bij belangrijke transities zoals de woningbouw- en energieopgave. Ook al vatten veel provincies hun taakopvatting in de praktijk ruim op, ervaren de provincies in de samenwerking met andere overheden, stakeholders en andere beleidsopgaven in de praktijk geregeld knelpunten. Daarom zien we meerwaarde van versterking van de gezamenlijke rol van de provincies. Dit zou ook een verbetering van het functioneren van het gehele bestel betekenen.’⁷

Tot slot is het evident dat de creatieve industrie en toerisme een aanzienlijke economische impact hebben. De cultuursector genereert volop werkgelegenheid; Amsterdam, Hilversum en Haarlem behoren tot de top drie steden met het grootste aandeel banen in de culturele sector en het cultureel erfgoed. Maar ook in kleinere gemeenten biedt cultuur werkgelegenheid en trekt het bezoekers, wat weer bijdraagt aan de lokale

¹ [Onderzoek: waarde van actieve cultuurparticipatie voor Positieve Gezondheid in eerstelijnszorg - Institute for Positive Health](#)

² [Cultuurparticipatie en mentale gezondheid - Trimbos-instituut](#)

³ [De sociale basis: kernboodschap en position paper - Verwey-Jonker Instituut](#)

⁴ [Cultuureducatie draagt bij aan leeropbrengsten | Onderwijskennis](#)

⁵ [Wat onderzoek ons leert over muziek op school. \(z.d.\). In https://www.mieras.nl. Mieras Media.](#)

⁶ [In de schijnwerpers - groeipotentie voor de culturele sector door bijdragen aan maatschappelijke opgaven - Berenschot - juni 202](#)

⁷ [Provincies staan samen voor uitdagingen cultuursector \(publicatiedatum 15 december 2022\)](#)

economie. Noord-Holland is de provincie met het grootste aandeel cultuur, sport en recreatie in de werkgelegenheid binnen Nederland: 2,5% (ter vergelijking: het aandeel landbouw, bosbouw en visserij is 1,3%)⁸. Dit gaat verder dan de culturele instellingen zelf; de impact reikt tot horeca, transport, toerisme en andere sectoren die profiteren van cultuur.

Ondanks de grote maatschappelijke en economische waarde, behoort Noord-Holland tot de meest behouden provincies als het gaat om cultuurbeleid en uitgaven⁹. Diverse culturele instellingen in de provincie tonen sterk ondernemerschap, maar hebben tegelijkertijd ondersteuning nodig op verschillende gebieden. D66 en PvdA Noord-Holland willen daarom met deze discussienota een aanzet geven tot een brede discussie over de rol van de provincie in het cultuurbeleid. We nodigen andere fracties uit om hierover mee te denken en gezamenlijk te zoeken naar oplossingen die zowel de sector als gemeenten verder helpen. Om deze discussie te starten zijn er in de discussienota een aantal vragen opgenomen. Om dit debat te structureren, hebben we naast discussievragen ook een overzicht opgenomen van wettelijke taken, huidig beleid en mogelijke richtingen voor de toekomst.

II. Beleidscontext

Wettelijke taken en afspraken

In 2010 zijn de provinciale kerntaken op het gebied van cultuur afgesproken op basis van een smalle basis; cultuureducatie, erfgoed, en het waarborgen van culturele spreiding en diversiteit in de regio. Deze taken zijn niet vrijblijvend, maar moeten door de provincie actief worden ondersteund en gefaciliteerd.

In 2022 concludeerde Berenschot¹⁰ in een onderzoek, uitgevoerd in opdracht van het IPO, dat het culturele bestel functioneert als een samenstel van in elkaar grijpende tandwielen moet worden gezien. Zo'n benadering vergt dat de provincies zich manifesteren als een bestendige partij in het bestel. Het raderwerk hapert als de taakopvatting van provincies per beleidsperiode wijzigt. Oftewel: een betrouwbare en consistente overheid is hierin essentieel. Beleid en uitvoering verschillen echter per provincie. In hetzelfde onderzoek zet Berenschot negen verschillende soorten rolopvattingen neer in de 'waaiers' van provinciale rollen op het terrein van het kunsten, erfgoed en bibliotheekwerk. Op het gebied van kunsten wordt er geadviseerd om tenminste een vorm van provinciale basisinfrastructuur in stand te houden en op te treden als aanjager van innovatie en talentontwikkeling. Het IPO heeft het Berenschot-rapport met een begeleidende brief onder de aandacht gebracht bij het ministerie van OCW.

In tijden van corona deed de provincie, waar nodig en waardevol, meer dan alleen de wettelijke taken. Zo werd een duurzaamheidsfonds opgericht voor culturele instellingen, dat destijds als zeer waardevol werd ervaren en goed gevonden werd. Dit laat zien dat er vraag is naar meer structurele ondersteuning. Verder biedt Noord-Holland, samen met Cultuur+Ondernemen, cultuur-leningen aan voor creatieve, culturele en

⁸ [Centraal Bureau voor de Statistiek. \(z.d.\). Werkgelegenheid regionaal. Centraal Bureau Voor de Statistiek.](#)

⁹ [De culturele benchmark 2023 - Chris van Koppen](#)

¹⁰ [Rapport Op weg naar herpositionering Visie van Berenschot op de rol van de provincies in het culturele bestel \(publicatiedatum november 2022\)](#)

erfgoedorganisaties. Met deze leningen kunnen de instellingen investeren in groei en innovatie tegen 1% rente¹¹.

In het begin van dit jaar (2025) heeft de provincie Noord-Holland, als een van de negen deelnemende provincies, een cultuurconvenant¹² ondertekend. Hiermee committeert de provincie zich aan een gezamenlijke inzet op cultuur. 'De provincie Noord-Holland wil dat het culturele aanbod voor iedere inwoner toegankelijk en bereikbaar is', aldus de gedeputeerde. De afspraken zijn gericht op het versterken van cultuurbeoefening in de vrije tijd, op school en in de kinderopvang. Hiermee onderstrepen het Rijk, gemeenten en provincies hun gezamenlijke ambitie om kunst en erfgoed toegankelijker te maken en meer mensen actief te betrekken. Vanuit het IPO zetten provincies zich in om kennisuitwisseling te faciliteren en samenwerkingen op het gebied van cultuurbeoefening en erfgoed te versterken. Dit convenant kwam voort uit de eerder gemaakte *Bestuurlijke Afspraken Cultuurbeoefening 2025-2028* tussen OCW, het IPO en VNG¹³. De afspraken hebben betrekking op drie ambities:

1. Inzetten op een sterk ecosysteem voor cultuurbeoefening, waarin iedereen de mogelijkheid heeft een leven lang cultuur te beoefenen;
2. Centraal stellen van de cultuur- en erfgoedbeoefenaar, en;
3. Cultuur verbinden met sociaal-maatschappelijke opgaven.

Het belang van cultuur wordt erkend en benoemd: *‘De bestuursorganen erkennen het belang van de inzet van cultuur bij verschillende maatschappelijke en economische opgaves en opgaves op het gebied van brede welvaart, zowel op landelijk, regionaal als lokaal gebied. De bestuursorganen zetten zich in dat kader in om de verbinding met andere beleidsdomeinen te ontwikkelen en te verstevigen en dit belang ook onder de aandacht te brengen bij medebestuurders.’*¹⁴

Eerder heeft de VNG gepleit voor duidelijkere afspraken over de verantwoordelijkheden van overheden voor culturele voorzieningen. *“De verandering die we in deze propositie voorstellen is dat rijk, gemeenten en provincies veel meer in gezamenlijkheid de verantwoordelijkheid van de totale cultuurborging op zich nemen, zeker als het gaat om de basis van laagdrempelige cultuurbeoefening, – deelname en – aanbod”*¹⁵.

Huidig cultuurbeleid Noord-Holland

Het huidige beleidskader cultuur loopt in 2025 af¹⁶, waarna de gedeputeerde met een actualisatie van de uitvoeringsagenda komt. Een uitvoeringsagenda bevat echter geen nieuw beleid, terwijl veel gemeenten door financiële tekorten hun culturele inzet noodgedwongen afbouwen.

De huidige coalitie heeft in haar coalitie-programma ‘verbindend vooruit’ in verschillende contexten aangehaald. Zo onderstreept de coalitie het belang van cultuur voor toerisme en andersom. Bovendien wordt er ‘gezocht naar een manier om cultuurtalent te stimuleren’ en wordt er ingezet op het ondersteunen van gemeenten. Tot slot stelt de coalitie “de komende jaren [gericht aandacht te] besteden aan de ambitie van Noord-Holland Noord om als cultuurregio aangemerkt te worden. Met het programma Cultuureducatie

¹¹ [Noord-Hollandse cultuurlening - Cultuur+Ondernemen](#)

¹² [Minister Bruins sluit cultuurconvenanten met medeoverheden op Eurosonic Noorderslag | Nieuwsbericht | Rijksoverheid.nl](#)

¹³ [Bestuurlijke afspraken cultuurbeoefening 2025–2028 | VNG \(publicatiedatum 23 januari 2025\)](#)

¹⁴ [Staatscourant Nr. 3772 31 januari 2025](#)

¹⁵ [Samen cultuur borgen- Propositie van Gemeenten | VNG \(publicatiedatum januari 2024\)](#)

¹⁶ [Beleidskader erfgoed en cultuur 2022 Provincie Noord-Holland](#)

met Kwaliteit, in cofinanciering met het Rijk, zetten wij in op kwalitatief goede cultuureducatie op zoveel mogelijk Noord-Hollandse scholen". De coalitie erkent het belang van kennisontwikkeling en versterken van netwerken, maar wijst op het niet gebruik van regelingen voor o.a. cultuur. Cultureel erfgoed wordt aangehaald als investeringspost; voor het behoud, restauratie, herbestemming en verduurzaming van monumenten en het behoud van archeologisch erfgoed.

Kennisuitwisseling en regiefunctie

De provincie Noord-Holland speelt een regisserende rol in twee cultuurregio's: de Metropoolregio Amsterdam (MRA) en Noord-Holland Noord. In deze regio's faciliteert de provincie de samenwerking tussen gemeenten door het organiseren van bestuurlijke overleggen en kennisbijeenkomsten voor ambtenaren. Echter, deze aanpak blijft versnipperd en mist een overkoepelende strategie om culturele samenwerking en kennisdeling structureel te verankeren. Op lange termijn is deze versnippering kostbaar en niet duurzaam.

Toch zijn er al sterke voorbeelden van effectieve kennisuitwisseling, zoals het Bureau Broedplaatsen van de gemeente Amsterdam. *"Bureau Broedplaatsen ondersteunt de initiatiefnemers om de huisvesting te realiseren: het bureau vervult een gidsrol in de gemeentelijke organisatie op het gebied van vergunningen en biedt expertise over de organisatie van een broedplaats, het maken van een (bouw)plan voor een pand en adviseert over de exploitatie en het beheer van een pand en de brandveiligheid."*¹⁷ Vele omliggende gemeenten kloppen hier aan voor hulp en advies.

Om de impact van kennisdeling en samenwerking te vergroten, zou de provincie een actievere rol kunnen spelen in het structureren, stimuleren en centraliseren van kennisoverdracht. Door een provinciale coördinatie van expertise en ondersteuning kunnen culturele initiatieven in meer gemeenten profiteren van gedeelde kennis en succesvolle voorbeelden. Hierbij gaat het nadrukkelijk om zowel professionele instellingen, individuele makers, als verenigingen en cultuurinitiatieven.

Erfgoed

In het beleidskader erfgoed en cultuur 2022 is besloten dat de provincie zich de komende jaren richt op de herbestemming van religieus en agrarisch erfgoed¹⁸. Dit terwijl in het Provinciaal Erfgoedregister circa 500 individuele provinciale monumenten zijn opgenomen 'die de structuren van provinciaal belang vormen' in Noord-Holland, breder dan alleen religieus en agrarisch.

Wel is er een steunpunt erfgoed, dat wordt uitgevoerd door stichting MOOI Noord-Holland in opdracht van provincie Noord-Holland. Gemeenten kunnen bij het steunpunt terecht voor vragen, er is een kennisbank en er worden bijeenkomsten georganiseerd. De initiatiefnemers zien dit als een zeer waardevol initiatief. Het steunpunt richt zich echter uitsluitend op erfgoed en monumenten en niet op bredere culturele vraagstukken. Dit betekent dat gemeenten, culturele instellingen en initiatieven geen georganiseerde structurele kennisuitwisseling mogelijkheid hebben als het gaat over cultuur(beleid). Dit laat een gat in het ondersteuningsaanbod zien, vooral voor kleinere culturele organisaties buiten de grote steden.

¹⁷ [Bureau Broedplaatsen- Gemeente Amsterdam](#)

¹⁸ [Beleidskader erfgoed en cultuur 2022 - Provincie Noord-Holland](#)

Cultuurcoaches

Cultuurcoaches werken lokaal en worden gefinancierd door het Rijk. Zij functioneren als schakel tussen de culturele sector in een gemeente en andere domeinen in diezelfde gemeente. Cultuurcoaches¹⁹ kampen met een aantal uitdagingen:

- Brede opdrachten: de opdrachten voor cultuurcoaches bestrijken meerdere domeinen, maar er is te weinig tijd en capaciteit.
- Gebrek aan samenwerking: er heerst behoefte aan kennisuitwisseling met collega's uit andere regio's.
- Rolbeperking: cultuurcoaches worden vooral ingezet als adviseur, terwijl er ook behoefte is aan organisatorische kartrekkers.
- Hiaat bij uitvoering: onderwijs en amateurkunst kunnen adviezen vaak niet implementeren door gebrek aan capaciteit.

Om dit te ondervangen is er deskundigheidsbevordering nodig, het versterken van hun positie door een provinciaal netwerk te faciliteren en het uniformeren van hun rol (bijvoorbeeld door het regionaal toepassen van functieprofielen zoals eerder vastgesteld door diverse partijen)²⁰.

Financiering culturele initiatieven

Op dit moment worden culturele subsidies in Noord-Holland veelal voor een periode van vier jaar toegekend, in gemeenten is dit vaak zelfs een cyclus van één jaar. Dit betekent dat instellingen zich voor een groot deel van hun tijd bezighouden met zowel de aanvraag voor de volgende subsidieperiode als de verantwoording van de afgelopen periode. Dit zorgt voor een grote administratieve last en beperkt de ruimte voor de daadwerkelijke uitvoering van culturele activiteiten.

Op landelijk en op gemeentelijk niveau wordt steeds vaker de vraag gesteld of de huidige vierjarige subsidietermijn nog houdbaar is. In verschillende beleidskringen wordt gekeken naar de mogelijkheid om deze termijn te verlengen naar zes jaar. Dit zou instellingen meer stabiliteit en financiële zekerheid bieden, waardoor zij minder tijd hoeven te besteden aan papierwerk en meer aan het ontwikkelen en uitvoeren van cultuur.

Focus op toptalent

In het coalitieakkoord is er aandacht voor de ontwikkeling van cultuurtalent. Echter mist er nog een bredere visie op de keten van culturele talentontwikkeling: zonder een stevige basis, waarin kennismaking met cultuur en excelleren hand in hand gaan, blijft het voor veel talentvolle jonge makers niet mogelijk zich te professionaliseren. Kennismaken met cultuur draagt ook bij aan het publiek van de toekomst. Als er geen publiek is, blijven de podia leeg en verdwijnen verenigingen. Het is daarom van belang dat er stevig wordt ingezet op brede kennismaking, een ecosysteem waarin talenten zich kunnen ontwikkelen en hun kennis

¹⁹ Onder cultuurcoach worden professionals verstaan die vanuit een gemeente de opdracht hebben het lokale cultuurnetwerk te ondersteunen. De focus van die opdracht wisselt per gemeente en is vaker niet dan wel gericht op de verbinding tussen onderwijs en cultuur. Andere benamingen voor deze functie zijn onder andere cultuurmakelaar en cultuurverkenner.

²⁰ [Cultuurcoach - BuurtSportCoach, Brede Regeling Combinatiefuncties](#)

weer terugbrengen naar de gemeenschap. Een duurzame culturele infrastructuur vraagt om aandacht voor alle lagen: van een brede basis tot toptalent.

III. Waar het wringt of gaat wringen

Het tekenen van het cultuurconvenant is een positieve stap, maar zonder extra financiering voor de implementatie van de afspraken moeten de nieuwe ambities binnen het bestaande budget worden gerealiseerd. En Noord-Holland loopt, zo blijkt uit meerdere onderzoeken, achter wat betreft inzet en investeringen op cultuurbeleid. *“Waar landelijk de provinciale uitgaven aan cultuur stijgen, wijken vier provincies af van dit landelijke beeld: in Gelderland, Utrecht, Zuid-Holland en Noord-Holland zijn de uitgaven per hoofd van de bevolking in 2023 lager dan in 2021. De verschillen tussen de provincies zijn vrij extreem: terwijl het Friese provinciaal bestuur €69,70 per inwoner uittrekt ter ondersteuning van het cultuuraanbod, wordt in het Noord-Hollandse provinciehuis volstaan met €4,92”²¹.*

Hierdoor komt de financiële focus op gemeenten te liggen. Zij staan echter onder grote financiële druk, en cultuur is geen wettelijke gemeentelijke taak. Er bestaat een reëel risico dat door het ‘ravijnjaar’ in 2026 – de verwachte bezuinigingen op gemeentelijk niveau – cultuurbudgetten verder worden afgebouwd. Dit betekent niet alleen minder investeringen in culturele instellingen zelf, maar ook een sterke afname van de ambtelijke capaciteit bij gemeenten. Hierdoor komt cultuurbeleid verder onder druk te staan en dreigen culturele voorzieningen en initiatieven te verdwijnen. Dit kan niet alleen leiden tot verschraling van het culturele aanbod, maar ook tot het wegvallen van cruciale ondersteuningsstructuren voor kunstenaars, kunst- en erfgoedinstellingen, cultuureducatie en lokale initiatieven.

Tegelijkertijd speelt op landelijk niveau een discussie over de spreiding van rijksmiddelen voor cultuur. In juni 2025 wordt een voorstel van het kabinet verwacht over de herverdeling van cultuurgelden, wat waarschijnlijk resulteert in minder financiering voor Noord-Holland en in het bijzonder voor Amsterdam. Dit raakt niet alleen de hoofdstad, maar de hele provincie, aangezien veel omliggende gemeenten afhankelijk zijn van de culturele infrastructuur in Amsterdam.

Met te verwachten afnemende rijksmiddelen worden provinciale en gemeentelijke investeringen in cultuur nog crucialer, terwijl juist daar de financiële druk toeneemt. Zonder een gerichte strategie dreigt een negatieve spiraal, waarbij cultuur minder toegankelijk wordt, talentontwikkeling afneemt en de maatschappelijke en economische waarde van cultuur onvoldoende wordt benut. Uit onderzoek blijkt dat nu al één op de vijf inwoners van de Metropoolregio Amsterdam culturele voorzieningen in de eigen gemeente mist²². Buiten de MRA zijn er al minder culturele voorzieningen en zal die behoefte nog groter zijn. De vraag zal de komende jaren alleen maar toenemen door bevolkingsgroei en een stijgend toerisme, zowel binnenlands als buitenlands.

Zonder een sterkere provinciale inzet dreigt een situatie waarin cultuurvoorzieningen verdwijnen, terwijl de behoefte juist toeneemt.

²¹[hDe culturele benchmark 2023 - Chris van Koppen](#)

²²[Van Der Horst, A., Crabbendam, Y., Bos, D., & DSP-groep. \(2024\). Culturele voorzieningen in Noord-Holland. In DSP-groep Rapport.](#)

IV. Mogelijke richtingen voor toekomstig beleid

Er zijn veel maatregelen en opties het overwegen waard om de culturele infrastructuur in Noord-Holland structureel te versterken, waaronder (maar niet beperkt tot):

Opzetten van een steunpunt cultuur: Gemeenten kunnen gestructureerder met elkaar best practices en kennis uitwisselen over cultuurbeleid. Het opzetten van digitale platforms met online kennisdossiers of fysieke bijeenkomsten kunnen hierbij helpen. Hierbij hoort ook nauwere afstemming tussen provincie, gemeenten en culturele instellingen om beleid effectiever te maken, in de vorm van een steunpunt cultuur (naar voorbeeld van het steunpunt erfgoed). Hier zouden ook zowel formele als informele groepen terecht voor ondersteuning bij financiële kennis en hulp bij teruglopende ledenaantallen, en kunnen in het kader van talentontwikkeling individuen terecht voor hulp bij het doen van (laagdrempelige) aanvragen, een netwerk en contacten voor fondsen.

Creëren van een ‘flexibele schil’ voor kleinere gemeenten: Door een organisatie in te zetten als flexibele schil voor kennis op verschillende terreinen rondom cultuur (denk aan fair practice code, subsidies, beleid, programmering voor verschillende doelgroepen, et cetera) draagt de provincie bij aan het consistent houden van de culturele sector en het minder afhankelijk maken aan snel doorlopende ambtelijke apparaten.

Begeleiding van cultuurcoaches: Cultuurcoaches kunnen gemeenten en lokale culturele verenigingen helpen met het ontwikkelen van hun cultuurbeleid. De provincie zou hierin een coördinerende en ondersteunende rol kunnen spelen, door expertise en een netwerk te bieden en consistentie in begeleiding te waarborgen, daar waar dat nu nog veelal verschilt tussen gemeenten.

Ruimte voor festivals: Met de nu al tekorten in recreatieruimte en de groeiende inwonersaantallen moet er nagedacht worden over het geven van plek aan festivals, met het oog op de toekomst. Festivals en evenementen moeten niet een ‘achteraf’ gedachte zijn, maar recreatiegebieden moeten ingericht worden ook met het oog op festivals. Daarom dienen festivals in ruimtelijke visies verankerd te worden.

Verbreden van de inzet op cultureel erfgoed: De diversiteit en hoeveelheid aan provinciale monumenten en potentie in leegstand verdient aandacht. Het huidige erfgoedbeleid dient dan ook uitgebreid te worden naast de focus op religieus en agrarisch erfgoed, zoals industrieel of archeologisch (inclusief water) erfgoed.

Cultuur opnemen in minimale voorzieningenniveau: Het “ravijnjaar” zal een grote impact hebben op het voorzieningenniveau van gemeenten. Om te voorkomen dat cultuur onevenredig hard wordt geraakt, is het essentieel dat er een minimaal niveau aan culturele voorzieningen wordt geborgd binnen het gemeentelijke voorzieningenniveau. De provincie zou in haar beleidsstukken rondom voorzieningen expliciet aandacht moeten besteden aan de rol van cultuur en de toegankelijkheid ervan voor alle inwoners. Bovendien moet in overleg met het Rijk en gemeenten worden onderzocht hoe een zorgplicht voor cultuur kan worden verankerd bij gemeenten, met uiteraard bijbehorende financiële middelen om de uitvoering ervan te waarborgen.

Verlengen subsidietoekenning termijnen van 4 naar 6 jaar: Inschatting van Kunsten92 blijkt dat (landelijke) subsidierondes zo'n 100 miljoen euro kosten ²³. Dit geld gaat niet naar cultuur, maar zit in transactiekosten en administratieve lasten aan de kant van overheden, adviesraden, fondsen en bij indieners zelf. Natuurlijk dienen subsidieaanvragen zorgvuldig gedaan te worden, evenals de verantwoording. Door de periode echter van 4 naar 6 jaar te verzetten komt er meer rust in de culturele sector, meer lange-termijn visies en minder kosten.

Toerisme spreiden naar cultuur: Door diverse beleidsstukken integraal aan te pakken, zoals openbaar vervoer en ruimtelijke ordening, kan beter worden ingezet op het spreiden van zowel binnenlandse als buitenlandse toeristen. Een goede bereikbaarheid van culturele locaties buiten de grote toeristische trekpleisters, bijvoorbeeld door betere OV-verbindingen en het versterken van de identiteit van de culturele regio's, kan helpen om bezoekersstromen evenwichtiger te verdelen.

Behoud het cultureel landschap: Noord-Holland heeft een rijk cultureel landschap met molens, kastelen en buitenplaatsen die historisch, toeristisch en cultureel van grote waarde zijn. In de groeiende bouwvraag dient er rekening te worden gehouden met zichtlijnen hieromheen.

V. Vragen ter discussie

Onderstaande vragen bieden de mogelijkheid om visies uit te wisselen over de rol van de provincie in cultuur. Uiteraard zijnde initiatiefnemers benieuwd naar eigen ideeën en mogelijke aanvullingen vanuit de verschillende fracties.

1. Hoe zien de fracties de rol van de provincie in het ondersteunen en stimuleren van cultuur?
2. Zien de andere fracties ook een risico in het "ravijnjaar" voor de culturele basis van gemeenten?
3. Hoe kunnen we cultuur beter benutten als motor voor economische, sociale en toeristische ontwikkeling?
4. Hoe zorgen we ervoor dat cultuurbeleid niet alleen uitgevoerd wordt in grotere gemeenten, maar dat ook bij kleinere gemeenten oog en aandacht is voor cultuurbeleid?
5. Wat kunnen we leren van andere provincies die meer inzetten op cultuurbeleid?
6. Hoe kunnen we de samenwerking tussen provincie, gemeenten en culturele instellingen versterken?
7. Voor welke richtingen krijgen de initiatiefnemers steun?
8. Hoe kunnen we de bestaande culturele infrastructuur zo goed mogelijk benutten bij het realiseren van onze doelstellingen?

Nina Sophie Vroom,
D66 Noord-Holland

Marloes ten Ham,
PvdA Noord-Holland

²³ [Kunsten '92. \(4 november 2024\). Aan de cultuurwoordvoerders in de Tweede Kamer der Staten Generaal.](#)